

βραχυκατάληκτα μέτρα / brachycatalecta metra

HERHAEST. 13. 18 sqq. βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται, ὅσα ἀπὸ διποδίας ἐπὶ τέλους ὄλῳ ποδὶ μεμείωται, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ (Alcm. 174 [PMG 174] Page)

ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλησιπίῳ

ἐνταῦθα γὰρ ὁ σίπῳ πὺς ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας.

HERHAEST. 17. 16 sqq. τὸ τροχαικὸν κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας δέχεται τροχαιὸν, τρίβραχυν καὶ δάκτυλον, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους τούτους τε καὶ σπονδειὸν καὶ ἀνάπαιστον. καταληκτικὸν δὲ ὅτε ἐστί, τὸν παραλήγοντα μάλιστα μὲν τροχαιὸν δέχεται, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τρίβραχυν [καὶ] ἐὰν δὲ ἢ βραχυκατάληκτον, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράσημον ἔχειν.

HERHAEST. 24. 13 sqq. τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται σπονδειὸν, ἀνάπαιστον, σπανίως δὲ καὶ προκελευματικὸν, παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς καὶ δάκτυλον. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἀποθέσεις ἕξ κατὰ συζυγίαν διαιρουμένου· ὑπερκατάληκτος εἰς δισύλλαβον, ὑπερκατάληκτος εἰς συλλαβὴν, ἀκατάληκτος, καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον, καταληκτικὴ εἰς συλλαβὴν, βραχυκατάληκτος.

ERIT. HERHAEST. 359. 29 sqq. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ (*scil.* τοῦ ἀναπαιστικοῦ) τὰ εἶδη ἕξ κατὰ συζυγίαν διαιρουμένου· ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν, ἀκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, βραχυκατάληκτον.

ERIT. HERHAEST. 361. 17 sqq. βραχυκατάληκτα δὲ (*scil.* μέτρα) καλεῖται, ὅσα ἐκ διποδίας ἐπὶ τέλους ὄλῳ ποδὶ μεμείωται, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ (Alcm. 174 [PMG 174] Page)

ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Καλησιπίῳ.

ἐνταῦθα γὰρ ὁ 'σίπῳ' πὺς ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας, ἴν' ἢ τρίμετρον.

ARISTID. QVINT. *de mus.* I 23 (p. 46. 9 sqq. Winnington-Ingram) τῶν δὲ μέτρων τὰ μὲν ἀκατάληκτα καλεῖται, ὅσα ταῖς ἐνούσαις συλλαβαῖς συναπαρτίζει τοὺς πόδας, ἃ δὲ καταληκτικά, ὅσα συλλαβὴν ἀφαιρεῖ τοῦ τελευταίου ποδὸς σεμνότητος ἔνεκεν τῆς μακροτέρας καταλήξεως, τὰ δὲ βραχυκατάληκτα, οἷς πὺς δισύλλαβος ἐλλείπει, τὰ δ' ὑπερκατάληκτα, ἐν οἷς μία συλλαβὴ περιττεῖ· εἰ γὰρ πὺς πλεονάζει, ταῦτόν γίνεται τῷ βραχυκαταλήκτῳ.

CHOEROB. 223. 25 sqq. εἰπὼν περὶ ἀκαταλήκτων καὶ καταληκτικῶν μέτρων βούλεται διαλαβεῖν καὶ λέγει πάλιν περὶ βραχυκαταλήκτων, ὅτι βραχυκατάληκτὰ ἐστίν, ὅσα κατὰ διποδίαν μετρούμενα λείπουσιν τέλειον ἀπλοῦν ἓνα πόδα, οἷον ἐπὶ ἰάμβου (κατὰ διποδίαν γὰρ μετρεῖται, ὅθεν καὶ τρίμετρος ὀνομάζεται), καὶ φησὶν ὁ τεχνικὸς τὸ παράδειγμα (Alcm. 174 [PMG 174] Page)

ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλησιπίῳ

ἐνταῦθα γὰρ τὸ 'σίπῳ' ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας.

TRICH. 368. 6 sqq. ὑφίσταται δὲ ἐκ τούτου τοῦ μέτρου κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ πρόσθεσιν μονόμετρα καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· προσέτι καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα. καὶ σκόπει μοι τὸ λεγόμενον, ὡς ἐκ τῶν παραδειγμάτων σαφέστατον γένηται.

TRICH. 368. 11 sqq. μονόμετρον μὲν οὖν ἔστιν ἰαμβικὸν βραχυκατάληκτον, τὸ ἐξ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἀπλοῦ συγκείμενον οἶον τό·
φεῦ φεῦ·

ἢ εἰ δεῖ καὶ ταῦτα ἐκ τῶν προκειμένων λαμβάνειν οἶον τό·
κόρη.

βραχυκατάληκτον δὲ καλεῖται διότι λείπεται ὀλοκλήρω ποδι πρὸς τὸ ἀκατάληκτον μονόμετρον ἀπαρτίσαι. ὅσα γὰρ κατὰ διποδιαν μετρούμενα τέλειον ἀπλοῦν ἓνα λείπεται πόδα, βραχυκατάληκτα γίνονται.

TRICH. 369. 33 sqq. καὶ ἔτι τετράμετρα βραχυκατάληκτά τε καὶ καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα, ὡς οἱ παλαιοὶ φασὶ μετρικοί. καὶ εὗροις ἄν χρωμένους τούτοις τοὺς τε κωμικοὺς καὶ τοὺς τραγικούς.

TRICH. 372. 25 sqq. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ μονόμετρά τε καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα, καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα, βραχυκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα.

TRICH. 375. 6 sqq. ὑφίστησι δὲ τὸ δακτυλικὸν μέτρον κατὰ ἀφαίρεσιν <καὶ πρόσθεσιν> μόνῃ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα καὶ ἑξάμετρα, καταληκτικά εἰς συλλαβὴν καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτα. ὑπερκατάληκτα γὰρ ἢ βραχυκατάληκτα μέτρα οὐκ ἔχει ὅλως τὸ παρὸν μέτρον, καθὰ τὸ ἰαμβικὸν καὶ τροχαϊκόν· ἐπεὶ μὴδὲ ἐγχωρεῖ ὅλως.

TRICH. 380. 14 sqq. οὐ μὴν ἄλλ' οὐδὲ μονόμετρον ὅλως ἔξει διὰ τὰς αἰτίας, ἃς εἵπομεν ἐν τῷ περὶ τοῦ δακτυλικοῦ· οὐδὲ δίμετρον βραχυκατάληκτον ἢ καταληκτικόν, ἵνα μὴ πάλιν τῷ δακτυλικῷ συνεμπέσῃ ... 21 sqq. τρίμετρον δὲ βραχυκατάληκτον μὲν οὐκ ἔσται, ἵνα μὴ πάλιν τῷ δακτυλικῷ συνεμπέσῃ, οὐδὲ καταληκτικόν διὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο, μόνον δὲ ἀκατάληκτον καὶ ὑπερκατάληκτον.

TRICH. 382. 28 sqq. ἀποθέσεις δὲ ἦτοι καταλήξεις τὸ προκειμένον μέτρον ἔχει ἕξ, διότι καὶ κατὰ διποδιαν μετρεῖται· βραχυκατάληκτον, καταληκτικόν εἰς συλλαβὴν, καταληκτικόν εἰς δισύλλαβον, ἀκατάληκτον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον.

TRICH. 385. 31 sqq. ἀποθέσεις δὲ ἦτοι καταλήξεις ἔχει τὰ χοριαμβικά καὶ ἀπλῶς τὰ ἐκ τετρασυλλάβων ποδῶν μέτρα, μόνῃς ταύταις καταληκτικόν, ὑπερκατάληκτον, ἀκατάληκτον· βραχυκατάληκτον δὲ, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν μετρικοί φασιν, οὐ δέχεται, ἵνα μὴ τοῖς ἐκ δισυλλάβων ποδῶν συγκείμενοις μέτροις κατὰ τοῦτο συμπίπτωσιν· ἐκείνων γὰρ ἴδιον τοῦτο.

TRICH. 391. 37 sqq. εἰσὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ δίμετρά τε καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα. ἐν δὲ τούτοις τὰ μὲν βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά, τὰ δὲ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ὑπερκατάληκτα.

TRICH. 394. 19 sqq. εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ δίμετρά τε καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα· καὶ τούτων τὰ μὲν βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα, ὁμοίως τῷ ἀπὸ μεῖζονος ἰωνικῷ.

TRICH. 397. 26 sqq. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ καταληκτικά τε καὶ ἀκατάληκτα καὶ ὑπερκατάληκτα. βραχυκατάληκτα γὰρ ἴσως, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν μετρικοί φασιν, οὐ δεῖ ζητεῖν ἐν τῷδε τῷ μέτρῳ· ἐπὶ γὰρ τῶν κρητικῶν οὐδὲ ἐγχωρεῖ ὅλως.

SCHOL. A in Herphaest. 112. 15 sq. ιστέον ώς, ἐάν τὰ δακτυλικά καὶ ἀναπαιστικά βραίνηται κατὰ συζυγίαν, ἔχουσιν ἀποθέσεις ἕξ ... 113. 7 sqq. βραχυκατάληκτον δέ, ώς τό·

μῶσαγε Καλλιόπα θύγα.

ταῦτα μὲν οὕτως ἐν τῷ δακτυλικῷ τε καὶ ἀναπαιστικῷ μέτρῳ εὐρίσκεται. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μέτροις αὐτάρκεις αἱ τέσσαρες πλὴν τῆς καταληκτικῆς εἰς δισύλλαβον καὶ ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. δισυλλάβων γὰρ ὄντων τῶν ποδῶν τὸ μὲν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον ἀκατάληκτόν ἐστι, τὸ δὲ ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον βραχυκατάληκτον.

SCHOL. A in Herphaest. 133. 6 sq. βραχυκατάληκτος δέ (*scil.* ἢ τοῦ ἀναπαιστικού ἀπόθεσις), ὅταν εἰς ἓνα πόδα ὀλόκληρον κατάληξις γένηται.

SCHOL. A in Herphaest. 148. 19 sqq. ταῦτα ἕξ ἐπιμιξίας εἰσὶν ἀνακλόμενα βραχυκατάληκτα. ἔχουσι γὰρ τὴν ἐσχάτην τοῦ ἰωνικοῦ βραχεῖαν ἀντὶ μακρᾶς. εἴρηται δὲ κατ' ἀρχὴν, ὅτι ὅταν ἐπιμίσηται τῇ τροχαικῇ πάντως ἢ πρὸ αὐτῆς ἔσται πεντάσημος, ὃ ἐστὶ παιωνική· ὡς ἢ 'κοψεν ὥστε', τροχαικὴ συζυγία οὖσα, ἔχει τὴν πρὸ αὐτῆς τὴν 'τε μ' ἔρωσ ε' παιωνικήν.

SCHOL. A in Herphaest. 153. 21 sqq. <δύναται δὲ καί>] οἶον ὡς ἀναπαιστικὸν τρεῖς ἔχειν ἀναπαιστούς· καὶ γὰρ ὁ πρῶτος σπονδεῖος δυνάμει ἀναπαιστός ἐστὶ καὶ οἱ ἕξῃς πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς συνέμπτωσιν εἶναι τῷ προσοδιακῷ, πρὸς ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάλεκτον τὸ 'αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα'· δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος εἶναι, ἐὰν ποδισθῇ οὕτως 'αὐτὰ δὲ σὺ', καὶ ἕξῃς χορίαμβος, ὅπερ ἐστὶ προσοδιακόν.

SCHOL. A in Herphaest. 164. 18 sqq. πόλιν δ' ἐπράθομεν] καὶ ταῦτα ἀντισπαστικά δίμετρα βραχυκατάληκτα πολυσηματίστα· ὁ γὰρ πρῶτος ἀντίσπαστος, ἄνω στρεψας τὸν τελευταῖον τροχαῖον, πεποίηκε καθαρὸν χορίαμβον, τοῦ πρῶτου ὄντος τροχαίου· ἢ δὲ ἀπόθεσις ἀντισπαστική. τὸ δέ· (Corinn. 22 [PMG 675] c Page)

πόλιν δ' ἐπράθομεν

ἀντίσπαστος καθαρὸς καὶ ἴαμβος, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν. τὸ δέ· (Corinn. 22 [PMG 675] d Page)

προφανῆς <γλούκου δὲ τισ ἄδων>

ἀντίσπαστος καὶ χορίαμβος καὶ συλλαβή· τὸ δέ· (Corinn. 22 [PMG 675] e Page)

πελέκεσιν δονεῖται

ἀντίσπαστος ἔχων λελυμένην τὴν μίαν μακρὰν καὶ τροχαῖος.

SCHOL. B in Herphaest. 266. 15 sqq. ὑφίστανται δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ μέτρου (*scil.* τοῦ ἰαμβικοῦ) κατὰ ἀφαίρεσίν τε καὶ πρόσθεσιν μονόμετρα τε καὶ δίμετρα καὶ τρίμετρα καὶ τετράμετρα καὶ πεντάμετρα. ἀποθέσεις δὲ αὐτῶν αἴπερ καὶ πάντων· καὶ γὰρ ἃ μὲν αὐτῶν ἐστὶν ἀκατάληκτα, ἃ δὲ ὑπερκατάληκτα, ἃ δὲ καταληκτικά, ἃ δὲ βραχυκατάληκτα.

SCHOL. B in Herphaest. 275. 15 sqq. τὸ δὲ ἀναπαιστικὸν ... ἔχει δὲ καὶ ἀποθέσεις ἕξ, βραχυκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ἀκατάληκτον, ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν, ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον.

SCHOL. B in Hephaest. 279. 1 sq. βραχυκατάληκτον δὲ (*scil.* τὸ ἀναπαιστικόν) ὅταν εἰς ἓνα πόδα ὀλόκληρον κατάληξις γένηται.

SACERD. GL VI 501. 3 sqq. <in> praepositis metris haec considerare debemus, an generalia sint, ut dactylicum vel iambicum, an specialia, ut heroicum <vel> hipponactium; deinde quantitatem, an dimetrum, an trimetrum, an tetrametrum; deinde catalexin, cuius species sunt quattuor, acatalecta, <catalectica, brachycatalecta, hypercatalecta> ... 17 sqq. brachycatalecta species est quae in metris scandendis per syzygiam, id est per binos pedes disyllabos, venit, cum in novissimo pede composito debenti esse tetrasyllabo unus pes de simplicibus deest, id est duae syllabae, ut: (Hor. *carm.* I 1. 1)

Maecenas atavis edite re.

hic enim unus pes simplex deest, id est duae syllabae, ut sit plenum metrum asclepiadeum, quod spondeo et choriambis <duobus et iambo> constat.

SACERD. GL VI 517. 21 sqq. hoc tamen scire debemus, quod dactylicum metrum et eius species XVII <ex> quattuor catalexibus unam solam non recipit brachycatalectam.

SACERD. GL VI 528. 13 sqq. hoc tamen scire debemus, quod praeter heptametrum (*scil.* iambicum) cetera supervacua, hoc est pentametrum, hexametrum, octametrum, catalectica sunt; solum vero heptametrum acatalectum. nullum tamen de his quattuor aut brachycatalectum aut hypercatalectum poterit reperiri.

SACERD. GL VI 530. 22 sqq. hoc tamen notemus, quod una sola species in trochaico metro acatalecta reperitur, dimetra anacreontia, de qua prima specie supra tractavi. ceterae aut catalecticae sunt aut brachycatalectae: nam hypercatalectae nullae sunt.

SACERD. GL VI 533. 14 sqq. de tetrametro (*scil.* anapaestico) miuro simplici. tetrametrum miurum simplex fit hoc modo, archigenii metri novissimo pede anapaesto iambo facto, id est tribus anapaestis, et iambo constat:

lapides mare turgidum eluens.

inter miurum et colurum et catalecticum hoc interest. miurum est, cum novissimi pedis prima syllaba tollitur, ac si pro anapaesto iambum ponas: colurum, cum novissimi pedis duae syllabae novissimae tolluntur, ac si pro proceleumatico ponas pyrrichium. catalecticum contrarium est miuro: nam novissimi pedis novissima syllaba tollitur, ac si pro dactylo trochaem ponas. brachycatalectum hoc est quod et colurum. acatalectum vero integrum est. hypercatalectum unam syllabam plus accipit, ac si pro trochaeo dactylum ponas.

SACERD. GL VI 536. 23 sqq. de choriambico asclepiadeo. choriambicum asclepiadeum fit, cum primus pes spondeus sit, ceteri choriambi, novissimus pes disyllabus. omnia enim asclepiadea choriambica brachycatalecta sunt.

APTHON. GL VI 60. 27 sqq. nunc de metrorum, prout versus processerit, praescripto et legitimo fine clausulaque dicemus. nam metrica lege in fine versuum quadripertita conclusio est, per quam exitus metri statusque dinoscitur, utrum pede seu semipede vel dipodia sit terminatum. hanc Graeci κατάληξιν vocant, id

est cum legitimum metrum in syzygia simplicem pedem, in monopodia vero, id est in simplici pede, syllabam perdit. huius species sunt quattuor. nam aut acatalectum est aut catalecticum aut brachycatalectum aut hypercatalectum, id est cum in fine versuum nunc desunt, nunc exuberant syllabae aut manent integrae ... 61. 10 sqq. brachycatalectum vero, cum uno pede, id est duabus syllabis, metrum imminuitur et pro dipodia pes unus ponitur, scilicet cum dipodiae feriuntur (hoc metrum quidam colobon vocant: miuron enim una fit syllaba detracta) ... 15 sqq. id ut planius sub exemplo heroici versus faciam, erit acatalectum quod integris suis pedibus et modis finitur, ut: (Verg. *Aen.* I 1)

arma virumque cano, Troiae qui primus ab oris;

catalecticum, si una syllaba ei detrahatur, ut:

arma virumque cano, Troiae qui primus ab o;

brachycatalectum, si duae, ut:

arma virumque cano, Troiae qui primus ab ...

25 sqq. rursus, ut exempla etiam ex his metris, quae coniugationibus gradiuntur, proferamus, cum ad perfectam coniugationem pes integer deest, erit brachycatalectum, ut est hoc tetrametrum:

quis non adultas detrahat ramo voluptates;

habet enim tres integras coniugationes et quartam uno pede brevior.

ΑΡΘΟΝ. GL VI 62. 5 sqq. proprie autem iambica metra gaudent acatalectis et catalecticis et hypercatalectis conclusionibus, adversantur autem brachycatalectis.

ΑΡΘΟΝ. GL VI 78. 13 sqq. erit ergo monometrum anapaesticum catalecticum, id est suprema longa deficiente, tale:

propero pede.

sane memento metra huius modi varie in fine concludi, sicut et cetera: nam aut acatalecta aut catalectica aut brachycatalecta aut hypercatalecta ab auctoribus promuntur, ut supra ostendimus.

ΑΡΘΟΝ. GL VI 105. 24 sqq. verum haec (*scil.* metra) coniuncta, quae graece ἀσυνάρτητα [non composita] nominantur, ita perfecta sunt, ut facile sit unam quamque partem coli determinatione adsequi, cuius sit aut proceritatis aut generis. illa autem quae Graeci συγκεχυμένα et ἀπεμφαίνοντα, quae nos confusa et immanifesta dicimus, non tam perspicua et aperta sunt, idcirco quod non tantum ex differentia diversorum metrorum coniugantur, verum ex eo, quod brevia et non perfectae proceritatis in hoc genere versuum cola, quae nos membra dicimus, sociantur. nam ferme a monometro brachycatalecto initium sumunt et non ultra dimetrum hypercatalectum crescunt. unde intellegi datur per singula metra, quae octo sunt numero, totidem incrementa differentiarum reperiri, id est octona in generibus singulis, ita: aut enim monometrum est brachycatalectum aut monometrum catalecticum aut monometrum <acatalectum aut monometrum> hypercatalectum; rursus aut dimetrum est brachycatalectum aut dimetrum catalecticum aut dimetrum acatalectum aut dimetrum hypercatalectum. quorum exempla in dactylico, quod est in coniunctis magis

cognitum, ostendam. est itaque monometrum dactylicum brachycatalectum φευ, catalecticum autem addita syllaba brevi φεύγε, acatalectum vero monometrum pes integer dactylus φεύγετε, hypercatalectum autem, si pedem dactylum una syllaba brevis excedat, ut est φεύγετέ με. item dimetrum brachycatalectum fit, si pedem dactylum una longa excedat syllaba, ut φεύγετε δή.

DIOM. GL I 502. 7 sq. species carminum sunt quattuor, acatalecta, catalectica, hypercatalecta, brachycatalecta ... 10 sq. brachycatalecta pedem plus habet quam poscit pedum dispositio.

DIOM. GL I 505. 29 sqq. ionicus maior constat homonymo pede, admittit autem κατὰ συμπάθειαν basin trochaicen. et huius metri primae gressionis prima regio multiformiter variatur et brachycatalecton desiderat.

ATIL. FORTVN. GL VI 281. 10 sqq. depositio est, qua perspicitur, qua specie metrum finiatur. depositionis genera sunt quattuor: aut enim ἀκατάληκτον est, quando plenum metrum sive versus est; aut καταληκτικόν, quando syllaba deest; aut βραχυκατάληκτον, quando pes deest; aut ὑπερκατάληκτον, quando pes et syllaba deest.

SERV. GL IV 457. 4 sed lecturo haec fere generaliter scienda sunt ... 13 sqq. catalecticum versum dici, cui syllaba una deest; brachycatalectum, cui duae desunt; hypercatalectum, cui una superest; acatalectum, [ubi nihil plus minusve est in versu] qui legitimo fine concluditur.

PRISC. GL III 460. 5 sqq. brachycatalecti dicuntur (*scil.* versus) in iambicis et similibus, quibus deest una vel duae syllabae, ut est senarium iambicum colobon, ut Horatius: (*carm.* I 9. 2)

mea renidet in domo lacunar.

[B.M.]